

శ్రీ రామ శతకము

manuli patam

ఇ యాది మట్టిపూడి రాస్తాళ్ళు

తాడేవల్లి శ్రీ రాములు గారిచే

రచియుంపబడి

నేషనల్ ముద్రాగారయంబున ముద్రింపబడినది.

మచిలీపట్టణము.

1925.

వెల 0-4-0.

2

సీ॥ పరుషసరళములు సరిగనేరువలేదు

శబ్దమంజరినైన జదువలేదు ।

భాగవతపురాణ పఠనజేయగలేదు

భారతసారంబు జూరలేదు ।

శాస్త్రములందు వాసనయేని శూన్యంబు

వేదముల్ సదువగా విననులేదు ।

యతి గణాపాసము లసలె చూడగ లేదు

లక్షణంబున మంచిశిక్ష లేదు ।

గీ॥ భక్తిగల్గుట బద్ధముల్ వాసినాడి ।

దనరు లోపములెన్నంగ దరిమెనాకు ।

దప్పలున్నను సీభక్తి తక్కువగునె । విమలగుణ ॥ 3

సీ॥ ఎవ్వని సన్నామ మెదస్మరించుచుదాటె

మహితవారాన్నిధి మారుతియును ।

నెవ్వనిహస్తమం దీశ్వరు చాపంబు

బెండుకైవడి పిండి పిండియయ్యె ।

ఎవ్వని పాదము లిట్టె పట్టినమాత్ర

పృథ్వీశుడ య్యె విభీషణుడు ।

ఎవ్వని రణభేరి చివ్వలలోనదె

త్యులకు నకాలమృత్యువుగదనరు ।

గీ॥ నెవనికరుణనుగోరిమునీదులెల్ల ।

భూరితపములగావించిముక్తిగాంతు ।

రట్టిమహితాత్ము ననఘు నిన్నాశ్రయింతు । విమల ॥ 4

సీ॥ సంగీతమున నిన్ను సంతోషపెట్టంగ

నారదుండనుగాను నీరజాక్షు ।

సీసచ్చరిత్రముల్ వాసి మెప్పునుబొంద

వాల్మీకిగాను పావనచరిత్ర ।

సీపాదకమలముల్ నిరతంబు భజియింప

బవన పుత్రుడగాను పరమపురుష ।

పిల్లను నీకిచ్చి పెండ్లిచేసెదనన్న

జనకరాజునుగాను సన్నుతాగ ।

గీ॥ నిన్ను మెప్పించువిధమనునేరనైతి ।

భక్తిసులభుండవనివిందు భజనజేసి ।

యైన నీదయ మొందగా బూనువాడ । విమల ॥

5

సీ॥ వైనలేయుని నీదు వాహన బుగజేసి

పన్నగంబును మంచి పాన్పుజేసి ।

యంభోధి మధ్యంబు నావాసముగ జేసి

రత్నంబులెల్ల హారములుజేసి ।

పద్మాలయను నీదు పట్టంపు సతిజేసి

వానరోత్తముని సేవకునిజేసి ।

నిన్ను జేరెడి మార్గమెన్న భక్తినిజేసి

తలపులోననజగత్త్రయముజేసి ।

గీ॥ దుష్టజనులను శిక్షించి శిష్టజనుల ।

సింహగా నెల్లవేళల నఖిలజగము ।

లేతుచున్నట్టి శ్రీరామ మేలునీకు । విమలగుణ ॥

6

సీ॥ నే వసిం చెడిభూమి దేవకోసలయైన

బాలించు పతి రామభద్రుడైన ।

దివ్య పతివ్రతాతిలకము సీతమ్మ

నీరాణియైనచోనీరజాక్షు ।

యువరాజుకివలెన నవనీశు తమ్ములు

శత్రుఘ్ను భరతలక్ష్మణులునైన ।

సేనాధిపతి నీకు సేవకుండై పెద్ద

వాలంబు గల్గు పాపనియయైన ।

గీ॥ నిదుములెల్లను సతుల నెన్నడుములగును ।

దుష్టచేష్టలు నామావశిష్టములగు,

దోషజాలంబు మృగత్వవృత్తయమగును । విమల ॥

7

సీ॥ గోపకాంతలగూడి గోలజేసితివన్న

నహిరాజుపై నాట్యమాడినావు ।

పురములోగలవెన్న బొట్టబెట్టితివన్న

దుష్టాసురులనెల్ల దుగించినావు ।

అంబుజాస్యలచీర లపహరించితివన్న

నవనీపతుల గర్వ మడచినావు ।

పసులకాపరివౌచు బ్రతికినావని యన్న

సద్భక్తులకు ముక్తి సలిపినావు ॥

గీ॥ కరము వ్యభిచారి చోరుండు గలుషమతియు ।

బసులకాపరియని నిన్ను బలుక నేమి ।

యున్న మహాత్మ్యమునకేది యుత్తరంబు । విమల ॥ 8

సీ॥ సురల స్వర్గాలయచ్చుతులను గావించి

దిక్పాలవరుల బుధించివైచి ।

లోకముల్ మూడును నేకాతపత్రంబు

గానేలు బలిదైత్యు గర్వమడచు ।

కొఱకు వామనుడవై కోరినదానంబు

వా డొసగుటనేర్చి వడుగుమాడ్కి ॥

మూడడుగులనేల వేడిన నీకిచ్చె

భూమిపై నాకసగబునను రెండు ॥

గీ॥ పాదములమోపి మూడవపాదమునకు ।

స్థలము గోరిన బలి తన తలనుజూప ।

వాని పాతాళమున దొక్కివైచినావు । విమల ॥ 9

సీ॥ ఇంద్రాద్రియైయున్న హేమకశిపునకు

బ్రహ్మాదసూనుండు బ్రభవమయ్యె ।

హరిభక్తి పరుడైన నాత్మజు జనకుండు

బహువిధంబులబట్టి బాధజేసె ।

బర్హతంబులనుండి పడద్రోసె నేలకు

గజయాధములు దొక్కి గనులజూచె ।

విషంబు బెట్టించె విఫలమనోరథు-డగుచు

స్తభంబున హరినిజూపు ॥

గీ॥ మనుచు గడతోడ వేసిన నతిభయంక ।

రాకృతిని నారసింహు-డనగుచు దైత్యు ।

జూపి ప్రహ్లాదుగాచిన సారసాక్ష । విమలగుణ ॥ 10

సీ॥ వెలలేని కానన ఫలములనీకిచ్చె

బడతి భక్తికి మోసపడకుమయ్య ।

కాసుచేయని పచ్చికటికయడుకులిచ్చె

నా కుచేలుని భక్తికాసపడకు ।

తనది కాని సుగంధమును మేనబూసెను

గుబ్బభక్తికి దెల్వి గోలుపోకు ।

స్వార్థపరుండొచ్చు సామజాబులరాజు

మొఱివిదానికి మోసపోకు ।

గీ॥ పరమనిష్కామ మతినాచు బ్రస్తుతింతు ॥

వెలగఁగొనగరాని నీవేరుజెప్పి ॥

దానపాత్రుండనో కానో తలచిచూచు విమలగుణ ॥ 11

సీ॥ ఉచితాసనంబు నీకొసగెద భక్తితో

రత్నహారంబు లర్పణముసేతు ।

నీపఠంబును దెచ్చి యాపీఠముననుచి

పూలగుత్తులతోడ బూజసేతు ।

రామనామము మంత్రరాజంబుగాజేసి

నిర్మల బుద్ధితో నిన్దలంతు ।

గోరిన కోర్కె లవ్వారిగానిచ్చెడి

దాతపు గాన నన్దయనుజూచి ।

గీ॥ పరులనాసించు నఘముకు బాలుపడక ।

కలిగినంతలో బ్రతుకును గడపునట్లు ।

వరముగైసేయు ఖ్యాతిగాబ్రదుకుదునని విమల ॥ 12

సీ॥ సంతోషమును బట్టజాలక నవ్వుడు
 నీవు గన్నులకు గాన్పించు నెడల ।
 మగిడిపోయిన దుఃఖముగ్గుండ నై యుండు
 నెపుడుకన్ వినితుగో యీశయనుచు ।
 రామ చక్రబును నామది స్మరియించి
 సంతృప్తి నొందుదుగొంతవలకు ।
 సేమూలనుండి నీవేవేళ వత్తువోయంచు
 దిక్కుల బరికించుచుండు ।

గీ॥ సత్సదశనేత్రనిను బాయవెలితియగును ।

నీవు గలిగిన నాకేమొ నిండుసుమ్ము ।

నీకు భక్తుడనుమ్ము సన్ గృహనుగనుము ॥ విమల ॥ 13

సీ॥ రామ రామా యంచు వేమాడుపలికెడి

జిహ్వకెంతయు మోక్షసిద్ధియంట ।

పద పద యని గుళ్ళపజ్జకు నన్నెచ్చు

పాదంబులకు మోక్షపదవియంట ।

చూడు చూడు ముట్టంచు జూపించుచుండుని

గన్నులకును మోక్షకాంక్షయంట ।

పూజసేయుముట్టంచు బోధించి పూజించు

హస్తంబులకు మోక్షమాసయంట ।

గీ॥ ఆతలంబున స్మరియించు చేతమునకు ।

మోక్షమేసట వేఱొండు ముట్టబోదు ।

ఈయనాచేతగాదు నీవేనియిమ్ము విమల ॥

14

సీ॥ రామచంద్రుడు నాకు రక్షకుండనియందు

రామచంద్రుని కృపారసముగొందు ।

రామచంద్రుని సత్కథామృతంబును గోలి

రామచంద్రునికీర్తి బ్రస్తుతింతు ।

రామచంద్రుని పాదరాజీవములవాలి

రామచంద్రుని పార్థసముసేతు ।

రామచంద్ర మహాత్మ్య రాక్షసాంతక శౌరి
రామచంద్ర ఉరగ రాజశయన ।

గీ॥ రామచంద్ర మామక మనోరథములిచ్చు
రామచంద్ర ధరితి నిక్షేపమిమ్ము
రామచంద్ర నీలాంబుదశ్యామ యనుచు । విమల ॥ 15

గీ॥ వాచప్రలగు నెసద్యస్యఫలావభుల్
మధురసంబులు మద్యమాంసములును ।
ధర్మసియులె కరస్పర్శసంబున మేను
పులకరించెడి ముద్దు పుస్త్యభోగిని
పందసియులె సర్వవసుధాతలైకాధి
పత్యంబు వహించు శాస్త్రులును
గుళలమిచ్చునె యెందు గుక్షింభరత్వంబు
కై నేర్చు నాల్గుముక్కలును జనితి ।

గీ॥ రామనీనామ సన్మధుద్రవమువోలె ।
భవ్య మోసపిసన్న రూపంబుభంగి ।
సాధుజనులట్లు సత్కథాశ్రవణమట్లు విమల ॥ 16

సీ॥ ప్రత్యాషమునలేచి రామ రామాయంచు
నిన్ను సద్భక్తి ధ్యానించుచున్న ।
నుర్విదానెనరించు సర్వకార్యంబులు
నీయంకితంబుగాజేయుచున్న ।
సుఖ దుఃఖ ములపట్ల సుంతచలింపక
నెమ్మనంబున నిన్నె నమ్మియున్న ।
స్వార్థపరుడుగాక హరిసమర్పణమంచు
దనకున్న దానిలోదాచకున్న ।

గీ॥ వాని ధన్యత జెప్పగావలెనె భువిని ।
దిరిగి జన్మములేదు ముక్తియునుగలదు ।
కరతలామలకముగ నీకరుణతోడ విమల ॥ 17

- సీ॥ ముజ్జగంబుల బేరు మోసయన్నది మందు
వెలలేదు స్వత్రగలదుమందు ।
రాచుచుమువిషము దలకెక్కిదీమిదు
శేలుకొట్టుకు మంచి మేలుచుదు ।
కొంగ నాక్ష్యంబుల గోట దీసెడి మందు
చికటి వెలుతురుసేయు మందు ।
కొంగుపు నెలకె గలుగజేసెడి మందు
ఘన సముద్రములింక గలదు చుగదు
గీ॥ వాని వీని బేర్కొనవలయునేల ।
భవ మహావ్యాధికిదియె దివ్యమగు మందు ।
అనుచు జాటితు నీపేరు జనులువినగ । విమల ॥ 18
- సీ॥ బాల భక్తు డైన హస్తోదు గప్తముల్
గొంతటలైయున్న దొలగ జేసె ।
కౌతమహాసింద్య ఘన పర్ణశాలలో
రమణిగాజేసె గుడ్డాయి నెకటి ।
శతయోజనోరు విస్తారంబుగా నున్న
వారాశి నికించె వసుధలోన ।
వనిపించు కుబ్జ బరనిమేషములోన
బంచాస్తు బాణాగ్ని పంటజేసె ।
గీ॥ నెన్ని దృష్టాంతములనేని యెచువాడ ।
పని విశేషము వెల కడు స్వల్పమగుట ।
గొనుడు మీరలటంచు నీగొప్పపేరు । విమల ॥ 19
- సీ॥ బొందితో గైలాసమొంద వాఁచింపకు
డల త్రిశంకునిరీతి యగుదురేమొ ।
కుంభకర్ణనిమాష్కి గోరబాకుడు నిద్ర
చెప్ప సాధ్యముగాని చేటుగలుగు ।
హరి రూపనాశంబు నర్థింపకుడు హేమ
కశిపువోలెను దాన కష్టమగును ।

అసుర నాయకుస్థుల మృతమడుగుకుడు

నాశంబుగలుగు దురాశవలన

సీ॥ హరినిమాత ముజూపి హనుగునెడల

సఖల సౌఖ్యములును దానకబ్బమిను ।

గొనుడటంచును జాతించు జనులు వివర ॥ విమల ॥ 20

సీ॥ నీ లనన్నామంబు నే స్మరించిన జాలు

జెన్నెన్ గనుగొన్న పేదకగుడు

స మేని గంధంబు నెన్ని సోకినజాలు

గమలబాధవుగాంచు కమలమగుడు

నీ దివ్యరూపంబు నే జూచినంజాలు

గలువజేసిని జూచు కలువనగుడు

నీ శోభిభాగించు నేర్పు గల్గిన జాలు

నానవచ్చిన కృషీవలుడ నగుడు

సీ॥ మోము విప్పారు నిను గన్న ముదముతోడ

సితరులంగూడి సంతోషమెడ వహింప

నిన్ను బోలిన వారలే నీరజాక్ష ॥ విమల॥

21

సీ॥ తలనని తలపుగా నిలజిక్కె నాకొక్క

రత్నంబమూల్యమై రాముడనగ

నన్ని బేహరంబు లాచున నిదిచెల్లు

సర్వసౌఖ్యంబుల నుర్వి గూర్చు

తెడతలంపుల బుద్ధి జెరనీయకయుండు

నతవివర్తనమిచ్చిసాకుచుండు

నతతమారోగ్యంబు సంధించునదిగాక

బాధల దొలగించి భద్రమిచ్చు

సీ॥ దేహమెడబాయువెన్గు ముక్తి ఘటియించు

దీనివిడువారి పడుపాట్లు దెలిసికొంటి ।

నెపుడు విడువక దాచెద హృదయమందు ॥ విమల॥ 22

సీ॥ పాపరతులు వేలు భాగవతోత్తము

- డరుదుగా నుండును నరులయందు
నినుమెన్న నింటిట గనుపించునేకాని
కాంచనమరుదుగా గనులయందు
నూరూర వేయూరు భైరవస్వాములు
సింహమరుదు మృగ శ్రేణియందు
జిల్లేడుపువ్వులు వెల్లికొల్లులుగాని
సంపెంగలరుదు పుష్పములయందు
గీ॥ నూరుపూరిండ్లు విడి మేడి గోరిండ్లు ।
దోసకారుల సంఖ్యకు మోసపోక ।
జ్ఞాని మహనీయు సందర్శనంబు గోరు ॥ విమల ॥ 23
- సీ॥ నివ్రుగుగప్పిన పండునిప్పును ముట్టిన
మలమలనందాక మాశిపోదె
తేనెపూసినకత్తి తియ్యననము జుట్ట
నాలుక తునుకలై చీలిపోదె
గోముఖవ్యాఘ్రంబు గూడ్చి సయ్యాటకు
గోరిన నిలువెల్ల గొఱికి శివద
శబ్దంబువిని కప్పుసంబంధియని పోవ
కప్పుకూతల పాము ముప్పుగాదె
గీ॥ పరమసాధువులైన నీ భక్తవరుల
బట్టి బాధింపనెంచెడి పాపమతుల ।
తెనయు దుర్గతులిట్టివంచెఱుగ తరమె ॥ విమల ॥ 24
- సీ॥ సద్భక్తులకా శరశ్చంద్రకాంతికి ముందు
కాగడాదివ్వెలు కలుషమతులు
భక్తులనెడి భూరి పర్వతంబులముందు
చిలిపి గులకరాళ్ళు కలుషమతులు
హరిదానులనియెడు సాబోనిధులముందు
జలబిందువులు నిత్యకలుషమతులు
భక్తులనెడి దివ్యభవనంబులకు ముందు

నెలలేని పూరిండ్లు కలుషమతులు

సీ॥ భర్తలయెడి గజములపంక్తి ముందు ।

కరుణ గలదాని దోమలు కలుషమతులు ।

కలుషమతులు కహవరసౌఖ్యములులేవు విమల ॥ 25

సీ॥ పేమతో గొనుడచు బిడికెడు బిచ్చంబు

బిచ్చగాండ్లకు నేను బెట్టలేదు।

అలఘు బిద్యానిధుల్ బలువక వచ్చిన

బిచ్చేయుడని నారా చిత్రుని

అశలపాప బుల నరియించు దివ్యహా

పుణ్య తీర్థములకుబోవలేదు।

మహానీయు లేమన మంచిమాటలు చెప్ప

దనివితీరగ విను మనసు లేదు।

॥గీ భూమిలోపల వ్యవహారములను జక్క।

బెట్ట నామర్శమును చెల్వ వోసున్న।

యెందు గొఱగాని వాడ నన్నేలుకొనుము! విమల॥ 26

సీ॥ కొసరూ సూభావన గోరి యాయకయున్న

దిట్టబాహ్మణులట్లుదిట్టబోను।

అమ్మ అమ్మోలన యటచి ఫలములేక

గొణగు భిక్షకులట్లుగొణగబోను।

నీతి పెట్టినదాని సంతృప్తిపడని య

త్రిటి యల్లునివోలె నేడ్వబోను ।

న్నది నంకాయ కొసరె గుమ్మడికాయ

యనునట్లు నేబేరమాడబోను।

సీ॥ నామభక్తికి నుచిత సన్మాన మిమ్ము।

చేసికొను పుణ్యమునకు మించిన ఫలమ్ము।

గెలుగ నది మాడ గప్టమే నళిననేతలి విమల ॥ 27

సీ॥ గోదావరీ చావనోదకంబుల గుగ్గిల

మొసలి పట్టిచ్చ నంచసలె భీతి।

తిరుపతివేంకటేశ్వరుని గొల్చెదనన్న

నేడు కొండలును సేనెక్కలేను

కాశిలో విశ్వేశు గాంచి వచ్చెదనన్న

మూటగట్టినముల్లె ముట్టలేను

వేదాద్రినరసింహు విక్షింతుననియన్న

నీ భీకరాకృతియే భయ బు

గీ॥ రామునిగను కోర్కె మాత్రమే లభింతు ।

హృదయమున నెంతో భక్తియు నలలకు ను

గుణలమొసగు మనాధుండ గూర్చికిరిసి । విమల ॥ 28

సీ॥ దారిద్ర్యబాధను దగులకుండగ భాగ్య

భోగంబులున్నవి యోగివద్య

ఇల బ్రజ్ఞ సూపగా దెలివియున్నది నాకు

సంతోషమిచ్చెడి సదువు కలను

వశియింప సాధముల్ పలు గల్గియున్నవి

చుట్టాలు గలరన్ని చోట్లయును

నీకేమితక్కువ నిక్షేపముగ భూమి

మనరాద యనిన నామాటవినుము

గీ॥ హరిని గనలేని దారిద్ర్యభరము గలదు ।

తుష్టిమొందగ నీకృపాదృష్టి లేదు ।

నీవు కరుణింపకున్న నన్నియును వృధలు । విమల॥ 29

సీ॥ అపరాధముల నెన్నో యజ్ఞానవశమున

జేసినాడ మనవి చిత్త గి పు

తనయుడొనర్చిన తప్పులు జనకుండు

సైరింపకుండిన సైచువారె

కాకులొ లోకులు క్షమించి రక్షింప

నీవు గాకెవ్వరు నేర్తురయ్య

ముప్పినెత్తినబెట్టు ముత్తెదువనుగాక

విఫలుడై విశ్వస్త వేడదగునె

గీ॥ నన్ను రక్షింప గల్గిన నాధుడివె
యనడి విశ్వాసమున నిన్నె యడుగుచుంటి
బ్రేమయాచింప పెడమోము బెట్టబోకు విమల॥ 30

సీ॥ ఒరుల వేడి యెఱుంగ నుర్వి పుట్టినదాది
నిన్ను జేరినవాడ సన్నతాంగ
ఎన్ని సంపదలున్న నన్నిటికిని ముందు
సీక్రప లేకున్న లోకమందు
గెలువ జాల నటంచు దెలిసి కొంటినిగాన
యాచించు టింతయు నీచమైన
నిన్ను వేడుటయన్న నీచంబు కాదంటి
పుట్టెడాసలు మది బెట్టుకొంటి

గీ॥ నిన్ను బోలిన మహానీయు నేను వేడి
వ్యర్థుడైతిని యన్నచో వాడుకలుగు
దండిగను నీకు మున్నున్న దాతపేరు విమల॥ 31

సీ॥ సంగీతమున సద్యశంబు గాంచెదనన్న
నింపుగా మురళి వాయించినావు
వీరుండనై ఖ్యాతి వెలసెదనని యన్న
శివ ధనుర్భంగంబు జేసినావు
వేదాంతినై పెద్ద పేరు తెచ్చెదనన్న
సవ్యసాచికి బోధ సలిపినావు
ధనవంతుడను కీర్తి దనరెదననియన్న
శ్రీకాంత నిల్లలిజేసినావు

గీ॥ తుదకు వ్యభిచారి నై పెద్దనొంగ నగుచు
జగతి నుతికెక్కుదు నటన్న సర్వమునకు
మున్నె యధికారివైతి నీపున్నె మేము విమల॥ 32

సీ॥ నాకు గల్గినధార నాలుగు పద్మముల్

నీమీద జెప్పెద యేమమిమ్ము
 నాపంజ్ఞ కొలది ద్వన్ద్వ స్మధాశృతి జిత్ర
 పటములుగా వాత్రు బత్తెమిమ్ము
 నా నేర్చిన విధాన గానమొనర్చెద
 నీసచ్చరిత్రముల్ నేస్తమిమ్ము
 బాయధాశక్తి మె యేయడ్డమును లేక
 నేవజేసెదగాని జీతమిమ్ము

గీ॥ ఎపుడు నీయాజ్ఞ మెలగెద దృఢమొ కణమొ
 ముట్టజెప్పుము సంతోష పెట్టకున్న
 చురుకు పుట్టదుసుమ్ము నీపరిచరులకు విమల॥

33

సీ॥ కాళీయు మర్దించి కల విషంబెల్లను
 గోక్ష జేసితివంచు గరమువిందు
 గోశర్ధన నగంబు గోటితో పైకెత్తి
 యిదు బరిభవించుటెల్ల విందు
 వింతగా తరువుల విటచి శాలుడవయ్య
 మోక్షమిచ్చితి వంచు మున్నెవిందు
 శిశుపాల ముఖ్యుల జెండాడి లోకముల్
 రక్షించితను గాధ రహినివిందు

గీ॥ నీమహా మహిమమిల వర్ణింపదరమె
 నాకుగూడను నీదర్శనంబొసంగి
 బోవుమంచును బ్రార్థింతు బుణ్యపురుష విమల॥

34

సీ॥ మోక్ష మీయగ నీవు ముష్టి నెత్తగనేను
 నరయు దాతవు నీవు యాచకుడను
 బాలించు పతి వీవు పాలితుండను నేను
 చితవు నీవును నీకు సుతుడ నేను
 మరిత సంఘమునెల్ల దోలు దైవమునీవు
 గడు భక్తి మొగ్గుకు దాసుడను నేను

జానబాసంగెడి సద్గురుండవు నీవు

వడి నేర్చుకొనెడి శిష్యు డను నేను

గీ॥ బహువిధంబుల మనకును బాంధవంబు

కలదు గావున రక్షింపవలయు నన్ను

అతిభయంకర మీ జీవయాత్ర ధరణి విమల॥

35

సీ॥ రామ రామా నాదు పార్థబమేమిరా

పిలచిన బలుమారు పలుకజేసి

పంతుల నిర్లక్ష్యభావమా పాపుల

జోలి యడల నంచును మహాత్మ్య

గర్వమా సంపదల్ కన్ను గప్పెనె, నన్నె

స్మార్తిం చెవీడంచు బరమ పురుష

అప్రయోజకుడవె యదియు దెల్పుము వేగ

వేరుగా నెవరినేవేడుకొందు

గీ॥ నారు నెలలెల్ల సాములో నాటితేటి

మూల ముసలమ్మ బోరాటమునకు బిలచె

నీతడని నవ్వ సాధింతువేల నన్ను విమల॥

36

సీ॥ ధనవంతుడైదైన దారిద్య్ర భయమున

దగులునే నిరుపేద వగుచు గాని

కృష్ణానదీ పాత్ర త్రేతంబులకు నీరు

వలయునే శూన్య భూములకుగాని

పెద్ద దొంగల దండు భీమబలాఢ్యుండు

బెదరునే బక్కవాడదరుగాని

గాలివానకు ఘనక్షౌఢరంబులు నేల

వాలునే వృక్షముల్ కూలుగాని

గీ॥ ఆతత తపస్సమాధిలో నలరు వాని

జన్మ దుఃఖములంటునే జడులగాని

భయము గొనువారి బోతుట భావ్యమగును విమల॥ 37

సీ॥ సప్తహములు జేయు సత్సంగులు గల్గి
 పౌరాణికుల పుణ్యపఠన గలిగి
 ఆస్థదానమొనర్చు నభ్యాసమును గల్గి
 శాస్త్రచర్చలొనర్చు సరణి గలిగి
 కోడి కూతకు మున్నె కొలని గుంగుట గల్గి
 సంధ్యవార్చెడి భేషజము గలిగి
 సకిలేశ్వరుని నామసంకీర్తనము గల్గి
 హరికథల్ వినుటయందాస గలిగి

గీ॥ ఒక్క వ్యభిచారముండిన నూడ్చదొక్కొ ।
 పుణ్యమంతయు, జిరకాలముగ వెలుంగు ।
 పురమును దుపాను కడు సున్నపరచి నట్లు ।విమల॥ 38

సీ॥ కలహం న దల్పని కందర్పశాస్త్రంబు
 సన్యాసులకు బోధ సలుపువారు
 పురుషులువత్తురక వెఱపొకింతయులేక
 నడిబజారున సభల్ నడుపువారు
 మగడు బారుండైన దగదె నాకు నటంచు
 బరపూరుషులవెంట బడెడివారు
 మందుమాకులు బెట్టి మగని తొత్తు నిజేసి
 స్వేచ్ఛావిహారముల్ చేయువారు

గీ॥ భక్తి లేనట్టివ్రతముల బరగు వారు
 విభునిపై నపవాదముల్ వేయు వారు ।
 కటిక బారులు సర్వత్రగలరు నెకట ।విమల॥ 39

సీ॥ దేవాలయములో దేవ భజనలైన,
 చక్కప్రాంగలికి హజరగువారు
 తిరనాల మూకలో జొరబడి నీతిని
 బాటింపకే స్వేచ్ఛ పరగువారు
 హరికథల్ జెప్పెడి హరిదాసుమెత్తైన

గధలోన గోలకు గడగువారు

భాగవత పురాణపఠన జేసెడి చోట

బీతి మొదక వెక్కిరించువారు

గీ॥ వీరలను చూచి మెచ్చెడివారు కూడ

బుద్ధిహీనులు గాక సత్పురుషు లెట్లు

రావణాదినిశాటవిరామ రామ విమల॥

40

సీ॥ కాసు నార్జింపంగ గల్గువారలు లేరు

ఉన్నది చెరువ బ్రసన్నులంత

బలముసంపాదించ నలరువారలులేరు

ఉన్నది వృధసేయుచుదురంత

పాడితల్లె సభామండనులును లేరు

వృథ వాదములాడ వత్తురంత

మంచిబోధనల నాలించు వారలులేరు

బూతుల కధలకు బోదురంత

గీ॥ పరిమ నిష్ప్రయోజకులు పెక్కురు గలారు

మంచివారలు వేళ్ళతో నెంచలేరు

కాలసూహత్యైమనవలె శూలివంద్యవిమల॥

41

సీ॥ ప్రతివానిని తనవృద్ధి గొప్పగ జేసి

పలుకువాని కొక్కిరి విలువలేదు

తనమునికి గుట్టును దాచకుండగ బైట

బెట్టువానికి సుతవిలువ లేదు

తన పరాధి నము నాదటకు సిగ్గునులేక

శెలుపువానికి పూచివిలువలేదు

మాటమాటకి ననుమాన మొరులపైన

గలుగువానికి గోచివిలువలేదు

గీ॥ తలపులనున జీతల పలుకులను

పామకేసియు మర్కార నృత్తి లేక

నలయువానికి నిడ్డనవిలువకలదు విమల॥

42

సీ॥ ఎంతజారుండైన నేనుజారుడనంచు

జెప్పగా నెంతయుసిగ్గునొందు
నమిత చోరుండైన నాత్మవృత్తినిదెల్ప
పరువునవ్వమటంచు బలుకకుండు
త్రాగుబోతైనను దారిబోవును గాని
పెదవిగదల్చుడు పదుగురందు
ఏపాడువడినట్టి యింటియందోకాని
జూదటియాటలో జొరకయుండు

గీ॥ నిందరుచు జాటుమాటుగా నేడ్వసేల
వారివృత్తులదోసంబువలనిగాదె
కలుషహీనున కెందునే కలతలేదువిమల॥

43

సీ॥ ఇపుడొనర్చిన పాపకృత్యంబులకు యము

డెపుడో దండించునంచెంచ సేల
చోరవృత్తికి దానుజొరబడు నరునకు
గారాగృహ పాప్తి కలుగకున్నె
వేశ్య కాంతనుజూచి పెదవిచొంగను కార్పు
వానిని రోగాలుబట్టకున్నె
మద్యంబు జూడంబు మఱగిన వానికి
ధన సప్తమును దరిద్రతయు లేదె

గీ॥ ఎపటి కప్పుడె చెంపవాయించు చుండు
జేయు దౌష్ట్యంబు వేలుగాజెప్పసేల
దండధర దండనంబుండి యుండకేమివిమల॥

44

సీ॥ అపకీర్తి పోవు నారామడ దాటియే

భ్యాతిమాత్రము తనగడపదాట
దగునుగా దుర్గంధ మరువదిమందికే
యొక్కసారిగ దూరు ముక్కులందు
బ్రసవమొక్కొక్కండు పట్టిచూచినగాని
మేలువాసననే మెచ్చలేడు

మానవులే దుష్టులేకాని మంచివిగాక

చేడుగు మెచ్చ రజేమిచిత్ర మరయ

సీ॥ అగకు తనమును మాయ జోరత్వ మొకటి

ధర్మని నాడు జరిగిన దాగిబోవు

విలువ ప్రికించు నాదాని నలక బజకువిమల॥

45

సీ॥ మునా బుద్ధులకు లో బుద్ధు బుద్ధున్ననీ

కొక్కలోకి బేల లెక్కగాదు

అద్భుతమైనది నలరు చుండెడినికు

నాటివితంబెరుంగ విజకాని

నామధర్మ శ్రేణి బాలించునీకునక

బరిపాలనము సేయ బరువుకాదు

సీ॥ నామధర్మ నలక లేక నాదోషములే

లంకెడి సూన్యంబు తెలియరాదు

సీ॥ ఇలాంటి నను జక్కు నెట్టిద నేమిసలము

ఎంతటిదియు నేమియు నెఱుగెదల

బుద్ధుకు-శివ దిక్కు నెకన్న తెలిసెవిమల॥

46

సీ॥ సునిజూచుటెనాకుంగుల్లపంపునె

జెంద మానగదంబు నొందగంటి

సీ॥ నామధర్మంబున నిముసము విశ్వాగ్రితి

మేన శ్రమింబెల్ల మానగంటి

నీగీతముల బాడి నిక్కల చునమును

దనివిదీటగ సముదంబుగంటి

నీచింతలోమున్ది నాచామగోచర

భవబంధములజిక్కి బడలకుంటి

సీ॥ నీకుంబరులీడుగారంటి నీవెయంటి

గరుణజూడు మటంటి నిక శరణటంటి

నన్నుగావుము నిన్నమ్మియున్న నాడవిమల॥

47

సీ॥ కష్టకార్యముల దోతురు రుచిజూపి
 తాము భద్రముగాఁదలగుచుండు
 రలవాటు నిలిమిన నాచరించుట జేసి
 పరిహసి తురు గానబడినచోట్ల
 నలుప్రేమో వచ్చియు బాట్లవక్తరి
 బాధ్యులుగారెడు బాలుగోరు
 వారియొద్ద నల్లె పోనపడనా
 కష్టములు బులు గానరాదు

గీ॥ ఇట్టికష్టముల నచి రె నొనర్చు
 మోక్షముయొను నాకె తో దోసమబ్బె
 నాకునిదిహాజ మిత్తు బెన్నంగ నివేదింపలి॥

48

సీ॥ ఆచారములుగాన నాచరించుచు
 నతములు దానలాభముగాను
 కరుల పెద్దనుగోరి కష్టముల గతముల్
 బాడవాదిది కీడుమూడవయు
 గడట భక్తి జూపి కాల బాడమిస
 బయకాను గుట్టత భద్రమన
 దానక్క విసయముల్ బూనిపెట్టించు
 బహుపాల్లు గుక్కిలేర్పించు

గీ॥ ప్రేతములకు బ్రహ్మగీతముల్ భక్తివిషయ
 ములకు సర్వవేదగి తత్ఫలితములను
 గోడనెఱపిన గలుపు జేకులుటనిజమనిమల॥

49

సీ॥ ఒక్కపూటయనేని చిక్కిపోయినపొట్ట
 పూర్వు కొనగలేక నేప్పువారు
 గోచియుగతిలేక గోనుపట్టాగప్పి
 కొనిమానమును నిల్పుకొనెడివారు
 రోగారులై యుడి పోగాల మెపుడంచు
 విలపించి కంట నీర్విడచువారు

వసింబున గుడిసెల వసతికూడనులేక

చెట్లనీడలయందు జేరువారు

గీ॥ దొంగిలింపగ తమవెంట మంగలములు

గూడలేనట్టి కష్ట లీ ఊడిగలరు

వారిబోషింపధనికుల వలనిగాడవిమల॥

50

సీ॥ తల్లిదండ్రులు మీరు ధర్మమీయరైబాబు

లనికడు దీనత నడుగువారు

పదిమందిలోపల భగవంతుడున్నాడు

పోషింపుడను మృదుభాషవారు

పేరునుజెప్పుదు మూరూరకాసును

దయచేయుడని వెంటదగులువారు

పిల్లలు మీరును జల్లగానుందురు

చేలమిమ్మనుచు యాచించువారు

గీ॥ కనబడినవారికెల్ల వందనమొనర్చి

కొంచెమే యిమ్మటంచు బీడించువారు

దిక్కుమాలినపక్షులై తిరుగుచుదుగ్గివిమల॥

51

సీ॥ కుక్కతోకనుబట్టి గోదావరీదగా

మేముచాలుదుమంచు మిగుకువారు

వేదాల కర్థంబు విఱచిచెప్పెదమంచు

గొప్పశాస్త్రాలు మీదగప్పువారు

దయ్యాల భూతాల దఱుముటయందుమా

ప్రజ్ఞ చూడుమటంచు పలుకువారు

అన్నసత్త్రింబుల యజ్ఞాదికమ్మల

జేయు నెపమున యాచించువారు

గీ॥ పొట్టకూటికి జనులనుమోసపుచ్చి

కపటనాటకమాడగా గలుగువారు

లెందరెందఱో కలరుగావృద్ధిలోనవిమల॥

52

సీ॥ రాజ్యంబునాయది రాజ్యమునందు
 వీనువానినీ జరి జోగిచేయు
 ప్రజనాయది పెద్దపండితుండ నటించు
 పలుకువానికి శృంగభంగమగును
 అధికారిసేనని యధికగర్వంబును
 వాడుకీఘ్రమై పదభ్రష్టుడగును
 నేనుబల్లిదుడంచు నిక్కినీలుగువాడు
 పదిమందిలో బరాభవమునొందు

గీ॥ తలపనితలంపుగా నిన్ని ధాతిలోన
 జరుగుచుండును జనులకుసర్వమునకు
 కారణమునీవ తలకిందుగానొనర్పవిమల॥

53

సీ॥ పల్లవాదు రక్షింప బరుహేమకశిపుని
 చీల్చి కూర్చునినేల వాల్చినావు
 వేదముల్ రక్షించువేళ సామకదైత్యు
 నామావశిష్టగా నలిపినావు
 సీతమ్మరక్షింప దైతేయనాథుల
 నుక్కొక్కర బట్టినుక్కినావు
 అర్తి నొందిన సామజాధిపు రక్షింప
 మొసలిని చావగా మొత్తినావు

గీ॥ దుష్టశిక్షణ జేయగాదొడరకున్న
 నిత్యభక్తులకిల నిల్వనీడలేదు
 చెడుగుసోయిన వెన్న మంచియగునెల్లవిమల॥

54

సీ॥ అంగంబాకండు పుండ్రెనఖండింపక
 రక్షించునే శరీరమును వెజ్జ
 అనందమిచ్చు నేయచ్చటచ్చట ముండ్ల
 కంపతీయక తోటకాపరికిని
 అగ్ని నొందినగృహం బొర్నకయున్నచో
 కడకు మిగిలిన కేహములకు చేతు

మురుగత్తి న్న పథార్థముల మంచివానిలో

వైచిన సఖిలంబుపాడుగాదె

గీ॥ దుష్టమైనట్టి దానినిద్రుంచకున్న

మంచివారలతోలికి మాటికేగు

సతతవైకుంఠవాస విశ్వప్రకాశవిమల॥

55

సీ॥ వైనతేయునిజూచి వందనంబానరింతు

గృష్ఠునివాహనంబీతడనుచు

గోవారమునుజూచి గోపాలకృష్ణుండు

పాలించెమున్నంచు బ్రస్తుతింతు

బర్హతంబునుగని బాలకృష్ణుండుకెం

గేలనెత్తెనటంచు గీర్తి సేతు

నాగుబామునుజూచి సాగిలబడుచుండు

మాకృష్ణునకుమంచిమంచమనుచు

గీ॥ వారి స్తోత్రంబుసేతునీ వాసమనుచు

నన్నియును నాకువందనీయములు జగతి

సఖిలమందున నీశ నీవలరు కతనవిమల॥

56

సీ॥ వాయగా వాయగా పద్యముల్ కవియాను

చెక్కగా చెక్కగా శిల్పియగును

అభ్యాసవశమున నస్త్రి శస్త్రాదుల

సవ్యసాచికి మించుశక్తికలుగు

కూనురాగంబుల బూనికతో దీయ

నదృష్ట గాయకుండగు ధరిత్రి

చదువంగ చదువంగ శాస్త్రపండితుడగు

సాధకంబున కత్తిసామువచ్చు

గీ॥ నన్ని సాధ్యములివి యుదాహరణములుగ

కొనుచు నిన్నది భక్తితో గొలుచునెడల

నీప్రమాతృము దర్శనమియ వొక్కొవిమల॥

57

సీ॥ గోవింద గోవింద గోవింద గోవింద

రామ రామా రామ రామ రామ

కేశవ కేశవ కేశవ కేశవ

కృష్ణ కృష్ణా కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ
గోపాల గోపాల గోపాల గోపాల

హరి హరి హరి హరి హరి హరి హరి

మాధవ మాధవ మాధవ మాధవ

నరసింహ నరసింహ నారసింహ

గీ॥ అచ్యుత జనార్దన ఉపేంద్ర అంబుజాక్ష

మోక్షదాయక సర్వేశ మురహరి యని

చిత్త శాంతికి స్మరణను జేసికొందు విమల॥

58

పీ॥ వేపకొమ్మకు మావిపించెలు పుట్టునే

పులిపిల్లి పిల్లికి పుట్టగలదె

నూకరం బెందు గస్తురిసియ జాలునే

బొమ్మ పొణముకల్గి పోవగలవె

ఆకసంబున బుష్పమమర వీలున్నదే

లోకంబు మూయగా మూకుడున్నె

వేశ్యాగృహంబున వేదాంతమబ్బునే

యన్మతవాదియు సాక్షికర్తుడగునె

గీ॥ విధవ లెదురైన శుభములు వెలయగలవె

తెలుపుకాకులుగలవె ధాతీతలమున

హితముచెప్పిన దుర్మతి కెక్కగలదె విమల॥

59

సీ॥ పగఱకు వెన్నిచ్చి పరువుపెట్టినవాడు

పరకామినులపెట్ట బడెనువాడు

శరణన్న రక్షింపజాల కుండినవాడు

నడిగిన బిచ్చమీనట్టివాడు

పరులదప్పుల బట్ట పలుశ్రీమల్ పడువాడు

మంచిమాటల గోపించువాడు

తననీడ గనుగొని తడబడ పడువాడు

శుష్కప్రియంబుల జొచ్చువాడు

గీ॥ నాడుదాని చేతులలోన నాడువాడు

సతికి పూర్ణమా స్వేచ్ఛ నెసంగువాడు

నెందు గొఱగాని బడుగులీ పృథ్విలోన విమల॥ 60

॥సీ కూడదు గర్వంబు కోటిశ్వరున కైన

శాంతంబు వలయును తుత్తియునకు

కోపంబు కూడదు తాపసునకు నైన

ప్రజ్ఞపలుకరాదు బల్లిదునకు

మానంబు లజ్జయు మానగారాదు తి

లోకసుందరికైన లోకమందు

వేదాంతికేని కువాదంబు కూడదు

పక్షపాతమువద్దు పార్థివునకు

గీ॥ తెలసికొన్నట్టివారి సత్కృతముమెందు

మెరుగు పెట్టిన బుగారు మేల్మీచాయ

శక్తికిన్ దగు జ్ఞానసంయుక్తులగుట విమల॥ 61

సీ॥ పుచ్చిన వంకాయ పచ్చడికినిగాదు

వెన్నెందు చెఱకు తీపికినిగాదు

ముదిరిన సొరకాయి మొదలె కూరకురాదు

పండిన పొట్ల యేపనికిరాదు

వాడిన కుసుమంబు వనిత ధమ్మిలంబు

నందు గూర్చుటకు బ్రియంబుగాదు

మాగిపోయిన పండు మంచి రుచికిరాదు

జ్ఞాన మెచ్చైన జగతికికాదు

గీ॥ మిగిలిపోయిన మంచికి మగిడిరావు

ఒకటిమాత్రము రానేర్చు నుర్విలోన

పాపియేనియు భక్తి చే పావనుడగు విమల॥ 62

సీ॥ పుట్టెడు దూదిలో నెట్టులోనెక నిప్పు
 రవ్వ వ్రాలిన భస్మరాశికాచె
 మీర భండములోన జేర్చినచో దోస
 విత్తుపాలన్నియు వృథలుగావె
 సూరు నోములకొక్కమారు అంకెనచో
 ఫలమెల్ల గడియలో పాడుగాదె
 పథ్యంబుతినువా డపథ్యం బొనర్చిన
 రోగంబు మొదటికి లాగుగాదె

గీ॥ సజ్జనుడైన దుష్టవాసనలజేసి
 చెడును, మంచిని గడియలోచెఱచు చెడుగు
 చెడుగుమాత్రము మంచియెన్నఁడును గానువిమల॥ 63

సీ॥ నాడికేళ ఫలంబు భూరుహంబునకుపై
 నందక యాకసమంటి యుండు
 విషజాతులకునెల్ల వెలలేని యోషధం
 బహితతి ఫణముల నలరుచుండు
 మంచి గంధపుచెక్క మనకు కావలెనన్న
 జాటును సర్పముల్ సుట్టియుండు
 మొగలి రేకులుదెచ్చి మోదమందెదమన్న
 మూలగా దట్టవశా పొదలనుండు

గీ॥ నన్ని దృగ్గోచరంబులే యైన గొనుట
 కష్టమయినట్లు సర్వతః గలిగియుండు
 వతుల భక్తినిగాని నిన్నందరాదువిమల॥

64

సీ॥ భూదాన గోదాన పుణ్యకార్యములను
 విప్రార్చనలు జేయవెలయు యశము
 వేద శాస్త్రార్థుల విద్యార్థులకువార
 ముల నిచ్చి పోషింప గలుగుఖ్యాతి
 సతముల్ గట్టించి సత్కార్యములజేయ
 బిలువకె వచ్చుగా చులఘుకీర్తి

నోరుతిరుగనట్టి పేరులు బిరుదముల్

గలిగిన దానిచే ఖ్యాతి రాదు

గీ॥ వేఱుకార్యము లొనరింప సారమగునె

యవని లోభియై దాచిన నద్దిదొంగ

తస్కరించును సుతుడేని తగులబెట్టు విమల॥

65

సీ॥ హరికథల్ వినుటలో నానందమున్నది

భజనలు జేసిన ఫలముగలదు

యజ్ఞ యాగాదులందబ్బు సత్పుణ్యంబు

సపాహములను మోక్షంబుగలదు

రాముని వేష ధారణ మవనికముందు

కన్నులారగ జూడగలుగు ముక్తి

వ్రతములయొ గుపవాసంబులందున

ఘనమైన కైవల్య కాంక్షదీటు

గీ॥ పూజజేసిన కాంక్షలు పూర్తియగును

నిత్యసంస్మరణమున సన్నిధిలభించు

నఖిలమును నీనుగోష్టియే యగుటజేసి విమల॥

66

సీ॥ తులసిదళంబుతో దూగజాలక జేసె

నెనరిభక్తి భరంబు గృష్ణమూర్తి

యముడుగొంపోయిన ప్రాణంబులనుదెచ్చి

ఎవరిపాతివ్రత్య మిచ్చెవతికి

దైత్యునిశపియింప దానుజాలియు నోర్వ

నెవరిసాధ్యత్వంబు ధవునిజేర్చె

భానోదయంన బువతి కెగ్గుటనేర్చి

యెవనిమాహాత్మ్యంబుఞ్చునిగప్పె

గీ॥ ధీరలైనపత్నివ్రతాతిలకములకు

బుట్టినిల్లయ్యె భారతభూమిమున్ను

రత్నమబ్బినచోటనేరాయిదొలకె విమల॥

67

సీ॥ విద్వాంసులను గౌరవించి పెద్దలయందు
 భక్తి శ్రద్ధలుగల్గి బలముగలిగి
 గూఢచారులచేత కూళల వృత్తాంత
 ములనేర్చి దుష్టుల కలుపుదీసి
 సంగ్రామములకేగు సమయంబులకుముందు
 గృహదేవతాపూజలెలమిచేసి
 మారువేసములూని పౌరులుతముగూర్చి
 యేమిచెప్పెడివారో ఎఱుగుచుండి
 గీ॥ జనుల జ్ఞేమమె మది సనుక్షణముగోరి
 ధర్మమార్గంబుదప్పక ధరణినేలు
 వారె రాజులు జయమును వారికగునువిమల॥ 68

సీ॥ కలిగినదానికే కరము సంతోషగబు
 వహియింపగావలె బ్రాహ్మణుడు
 ఎంతగల్గినగాని సంతృప్తి నొందక
 కాంక్షింపవలెహెచ్చు ఊర్తియుండు
 మోకాల్పై తొనుమోపక ధనముగ
 జింప గావలెను వణిగ్వరుడు
 పొలములపాడించి ఇలనగ్గొజాతుల
 బోహరులనవలె శూద్రజాతి
 గీ॥ ధర్మమప్పుడె నాల్గుపాదముల నడచు
 నెకరుతప్పిన నిందుగాలోకటిపోవు
 గడకు గలిధర్మమున కొక్కకాలు నిలచెవిమల॥ 69

సీ॥ ధనము సంపాదించు మనసొకింతయులేదు
 ప్రఖ్యాతికై పాటుపడగబోను
 ముందేమొ ప్రతిఫలమొందు గొం తెమకొర్కి
 నున్నదానిని యూడ్చినున్నగాను
 పదవులనాసంప వెదకిచూచినగాను

ఇచ్చు వాడును గూడ నెందులేడు
తేలుకుట్టిన దొంగవోలఁమాటికినధికారి
తన్ని నమాత్ర మూరకొనను

గీ॥ పూరుషుడెందు బోరుషపురితుడుగ
నుండవలెగాని దాసుడైయుండతగునె
నీకుమాత్రము దాసుడై నెగడవలయువిమల॥

70

సీ॥ కాలానుకూలంబుగా వర్షములులేవు
సస్యసమృద్ధియు చాలతఱుగు
ఏలువాడొకజాతి పాలితులొకజాతి
ఇరువురకును చెల్లియింతలేదు
బలహీనతయు కలదలపని వ్యాధులు
నల్పాయువును బ్రజలందుపెచ్చె
నన్యాయమభివృద్ధియయ్యె ధర్మంబెందో
అడుగంటి కానరాదయ్యె జగతి

గీ॥ చెప్పువాడును వినిదానిచేయువాడు
కానరారెందు స్వేచ్ఛయేకావలెనని
బుద్ధులకుతగిన కాలగతివచ్చెవిమల॥

. 71

సీ॥ తల్లిదండ్రులు ధనమునిచ్చెదరంచు
నిల్లాలు సౌఖ్యంబునిచ్చుననుచు
దనయులు ముద్దాడతన్ను జేరెదరంచు
సేవకుల్ దనయాజ్ఞసేతురనుచు
రమ్యహర్మ్యంబుల రమణీయకాంతులు
తులలేని తనఖ్యాతిదెలుపునినుచు
పరులపై తనప్రజ్ఞపర్యజేసెదనంచు
నడుకే యధికారమవనియనుచు

గీ॥ పుట్టెడాసలు మదితలపెట్టుచుండు
మృత్యుముఖమనబడునాడు సత్యముగను
గలదురాశలు నీటిలోగలసిపోవువిమల॥

72

సీ॥ నరుప్రాణులునో నడచునపుడుగోచి
 నుచోడెను గినినీ హుంకరించు
 ఆత్మజుడొక్కండు వ్యాధిభాతికడన
 చీకటిచేతును వెక్కి వెక్కియేడ్చు
 చారులు తనయూర్పున చీకెనునువిన్న
 నిశ్చయెల్ల కేటొనునిద్రలేక
 తనయనంతరమున తనయులాస్తినిబొంద
 విల్ వాసి పెట్టెలోయుంచు

గీ॥ స్వాభిమాన మిదెంతఆప్తత్వ మెంత
 భద్రమది యెంతజాగ్రత్తపట్ల సెంత
 కార్యభరమున నీచింతగలుగ దింతవిమల॥

73

సీ॥ యమకింకరులు ప్రాణమపహరించిన వెన్క
 గొడ్డంటనటికిన గోపపడదు
 ఆత్మజుల్ సనిపోయిరనిచెవినుదిన
 కన్నీరువిడువండు ఖన్నుడగుచు
 కొంపనుదొంగలు కొల్లగొట్టిరటంచు
 జెప్పిన సుంతయోచింపబోడు
 మాయవ్యాజ్యమునందు దాయాదులేగల్గి
 కొడుకుల గొరిగిరన్ గొడవలేదు

గీ॥ మూగనోమునుబట్టిన ముగ్ధుల
 కదలకుండను బిలచినమెదలకుండు
 ఎందుబోయెనో ఆతేరమెల్లనకటవిమల॥

74

సీ॥ ప్రాణులులను నీదుస్వాధీనమొనరింప
 కలిమి లేములరెంటికలతలేదు
 దేహమెప్పుడు నీయధీనంబుగావింప
 సుఖ దుఃఖములకింతనొరవలేదు
 స్వశరీరమును నీకువశమొనరెట్టిపట్ల
 కీర్త్యవకీరుల కీడులేదు

ఈమేను సీసామ్మగారాజులగుచునున్న
స్వభవమనడి భద్రసరణిలేదు

గీ॥ అన్నియడగును చివరకునదియె మొదల
నభ్యసించిన నేడయిఅబ్బగలదు
వేరువృత్తుల చిత్తంబు జేరకుంటవిమల॥

76

సీ॥ ధరణిలోదుఃఖమ్ము దలగుమంచునుజెప్ప
భావ్యంబుగాని సంపదలవిడచి
కలసౌఖ్యములబాసి జలజాతుసేవింప
జెప్పగాలేక జెల్లదనిన
మొకడు సంపదలబ్ధి యుప్పొంగుచుండ వే
టొక్కడు చింతతో పొక్కుచుండు
సుఖయేని దుఃఖయే చొచ్చియుందురు వేట
గోష్టిలో హరినామ గోష్టిలేక

గీ॥ నిరువురకు నిన్ను జేరగా దెరవులేదు
రెండు వృత్తుల విడచి నీవృత్తి జొచ్చు
బుద్ధికే గదమోక్ష సంసిద్ధియగును॥విమల॥

76

సీ॥ పరమపావనమైన వైకుంఠమారయ
నిష్కామమతులకు నెలవుగాని
కామికిగదాదుతా గామించునదిహరి
దయమాత్రమొండేది దలపరాద
ఏయాసలును లేక నీయందులేలపున్న
వనధరంబుల తెలుబాసినట్టి
ఆకసంబున గమలాపుండు నిండాదు
స్వీయదీప్తి నిబ్రవేశించురీతి

గీ॥ హరియుదోచును మానసం బుందునదియె
ముక్తి మార్గమను ముముక్షు బోధనలను
విండు సద్భక్తి వీనుల విందుగాక॥విమల॥

77

సీ॥ మనసు ప్రధానంబు మంచిచెడలకును

మహిలోన బుట్టొందు మానవులకు

ఆరు శత్రువులును నావరించును మేఘమాల

నభము గప్పు లీలసతము

వనధ రాచ్చాదనంబును బాసిననభంబు

పగిది చిత్తము రిపువర్గమునకు

జోటీయకున్నబో శుభ్రమై వెలుగును

హరిజూచు భాగ్యంబు నపుడెకలుగు

గీ॥ కామియై కోర్కెడు మహాగర్వియైన

మోహి తాత్కుండు లోభియై మూఢుడైన

గాన డన్నిచోట్లను నీచగలిగియున్నవిమల॥

78

సీ॥ మోక్షమనగ సర్వమున కల్గు రాముండు

కన్నుల మాత్రము గానరాడు

పంచేంద్రియంబుల బంధించుటను సంజ

నంబునవాని గానంగ నగుచు

హరిదయ గల్గిన సఖలంబు గలుగుచు

నఖలంబు హరిమయ మగుటజేసి

భవదుఃఖములు వాని భాధింపగా లేవు

నానంద మగ్నుడై లలరుచుండు

గీ॥ పరమ నిశ్చలమతి యైన భక్తుడైదు

తేజమెసంగంగనిత్యవర్జితు డగుచు

తుదకు పరమాత్మ లీనమై తొలగు తనువు

79

సీ॥ పంచ భూతములను బ్రభవింపు దేహంబు

పంచభూతములందు వజ్రులదీవు

సేసెనర్చెడి దాని నెవరుచూచెద రంచు

తలప నేమిటికి భూతములులేవె

ప్రతిదినంబు విడక వర్తించు సూర్యుండు

చందుండు పనులకు సాక్షులరయ

చెప్పనేలుకొ వారి జేసినపిమ్మట

కపటియై తొప్పుమా కర్మసాక్షి

గీ॥ వారి వీరిని బేర్కొననలయునేల

సర్వమున్ జూచు సువెగా సర్వసాక్షి

అనఁకు నీతింబు కుమ్మరినై నెవఁడోపుడిమల

80

సీ॥ ఇలలోన కోపియై యేమి చేయగనేర్పు

చాటుమాటుగ నాలుసారులుతిట్టు

కొలది బల్లిచుడైన గుడ్డును ముమ్మాడు

నాతటచల్లారునాగోహంబు

వీటికి మాటికి చికాకు నొందిన

కొమ్మరినై పుట్టుకొల్పి పృథ్వీలోన

అన్నింట నాగోహంబుదిన వాడేయొ

కొమ్మరినై పుట్టుకొల్పి పుట్టుకొల్ప

గీ॥ పుట్టుకొల్పి చెడి మహితాత్మునిగా

పుట్టుకు నుట్టికి నీతికింబు నలుపగలుగు

స్వీతి మేలియు మచ్చుగా నలుప నేర్పుడిమల॥

81

సీ॥ దురితముల్ గావించు దోషాబు చాలక

పలువిధాబుల తప్పుబయలు పడక

గోప్యాబు జేయగా గోరి యబద్ధాబు

లాడ నొకటికి రెండగునుగాదె

దానిచేఫలమైన దక్కునాయని యన్న

దాగునే యెందనృతంబు జగతి

తనపాట్లు నిష్ప్రయోజనముకాటయేకాక

ప్రజలలో పరిహాస పాత్రుడగుచు

గీ॥ పండును యదృష్ట మొకటియు రెండుసార్లు

బిడపనేగాని సేయడు పదుగురందు

అన్యత మాడని వారిచే యవని బ్రతుకుడిమల॥

82

సీ॥ అగ్నికణంబున్న నందున సమిధలుజేర్చి
 మనఃజ్వాల చేయనచ్చు
 హృదయంబునన్ భక్తి యొ యున్న యెడల దాని
 గోధుమిల్ చదివియు కిధలు వినియు
 సత్కియల్ జేసి సత్సంగత్య మొనరించి
 వృద్ధిసో నిపగా వీలుగలదు
 మొదలు భక్తియొమని పుట్టాకుండెడి వాని
 కేమి చెప్పెన దలకెక్కిగలదు

గీ॥ వహ్నికణమున సమిధల జ్వాలలుగురు
 గాని తడిబాగ్నిచేను
 దరవె నేమో ప్రప్త జిహ్వానాననము॥

43

సీ॥ ఇరుప దైవబర్హ నిక్రిమనేగా
 దరిజేరి సుఖముగా తిరిగిరా
 అగ్నిదేవుని జూచి యాదరింపడుగాని
 వెలుపెల్లమట్ల కాయుచు
 జలము దైవబర్హ సత్య మొప్పును
 యశువున పుమన్న నదిరిపో
 నగము సేరూపని నమ్మజాలనుగాని
 తలమోదుమనిన బద్ధులగుననుచు

గీ॥ అన్నియును నీవయనినమ్ము నట్టివాని
 కిలససాధ్యము సాధ్యము లివియటాచు
 భేదమును నె నమ్మక వెట్టియగును విమల॥

84

సీ॥ సర్వజీవులయందు సర్వాత్మకుండవై
 నీవుగల్గుదు వదినిశ్చయంబు
 పాథోధినుడువు పర్వతంబులనుడు
 వగ్నినుండువు సూర్యునందుగలవు
 మానవునందు సమాన తేజముతోడ
 వెలుగు చుండువు నీదు వెలుగు గన్న

వాని సాధ్యము వలదీభువిలోన

సర్వమునిజశక్తి సమములగుట

గీ॥ చేయనేమి తలంచి చేతకాక

అట్టి మహానియులుండగా వట్టి జపల

గుంపుతలమట పాఠము చేస్తుకొనుటామెల॥ 85

సీ॥ త డి'వై న బాధ తనయదా

ఇహముడైన పాములిగ నెలుగుమిప్పును

అంబో'న నీరమాచమానము జేసె

నా ముస్టుడై లగకొనుము

స్మృతికి బలిసెచ్చితి చిత్రచిత్రబుగా

కే. కే. ముప్పి

మాయగిస్తు పిథ్యాది బొటవేల

నొక్క నేల గొన జక్కచూపు

గీ॥ కీలెరింగు సులభ కీయలలోన

ముక్కుజేచ్చయు పుష్పము మూలం

లేని మ . . . వాని లేదె చరచనుమెల॥ 86

సీ॥ పంచాస్త్ర నిర్మిత బాణాన్ని నిగ్గ

కారాగళునకముక వేరలే

పుట్టినదాదిగా గొట్టని పెడికోర్కె

బుదిలేని వరాహమునకునేడ

కూర్మలోశ్శమదీర్ఘ కొనుకాంక్ష

బవలెల శ్శమషడ పక్షివారముకులేదె

శక్తివంచన లేక సంపాదనము జేసి

మహిగూడబెట్టి చిమకునులే

గీ॥ జ్ఞానహీనములైనట్టి జంతుకోటి

వోలె మానప్రహుడంగ బోలునయ్య

నిన్ను గనుగొనుపనివాని కున్నదయ్యవిమల॥ 87

సీ॥ నూనుండు పోయిన నుదతి చచ్చిననున
 సత్యమాడడు హరిశ్చంద్రవిభుడు
 శరణంబు గోరుపాపురము రక్షింపంగ
 నొడమాంసమిచ్చె సద్బుధుమశిబియు
 నభ్యాగతిశపించియార్చి నొందిన మేని
 కండ్ దానంబరీ ఘండయయ్యె
 సహజకుండల కవచములనే యిచ్చెను
 కపట యాచకునకు గర్జదాత

గీ॥ అట్టిధీరుల పాలించునవసరముల
 బ్రజల సౌఖ్యములెన్నగా నశముగలదె
 కానికాలము జనులకు కలిని గలిగె విమల॥

88

సీ॥ పలుమారు హరిభక్తి పరుల చెల్లినజేయ
 సలిపిన పాముల్ సమశిష్యా
 మాటిమాటికి హరిస్మరణ జేసెడుట్ల
 భక్తిజన్మించును భావముడు
 నిప్పురవ్వనుబోలె నెమ్మదిరగులుచు
 జ్ఞానంబుకల్గించు మానవునకు
 జ్ఞానంబువృద్ధియై కడపట వైరాగ్య
 మునుపుట్టజేయు తత్పురుషునందు

గీ॥ అతులవైరాగ్యమహిమ చేనాత్మమయుని
 గన్నులారగ గనుగొనుకాంక్షదీటు
 వసుధజన్మించినందుకు ఫలమునదియె విమల॥

89

సీ॥ నిన్నుజూచుకొనని కన్నులుకన్న లే
 నెమలిపింభమున నేత్రములుగాని
 నినుపూజసేయని చెనటిహస్తంబులే
 దేహనావకు తోలుతెడ్డుగాని
 నినుపల్కగాలేనినిడుపునాలుక నాలె

లావైనతాటిదూలుబుగాని
నిన్నుచింతింపని నెమ్మనంబుమనంబె
పనికిమాలిన పెద్దబాడగాని

గీ॥ గుళ్ళకుఁబోయి కాళ్ళను జువతెనుల
బోయిపోయి బోయి పువ్వులపై
ఇట్టి కిట్టాత్తు జన్మలు వ్రుయెకానిమల॥

90

సీ॥ అంబుజోదరుడీపు అంబుజోద్భవుడైన
బహ్మసీకామరుడు బస్తుతింప
నంబుజాలయమైన నాదిలక్ష్మిడేవి
నీకుపడకదోడు నిత్యమరయ
నంబుజాపుండును నంబుజారియునీరు
నిజలజగముమాడనేత ములగు
నంబుజాపుండునంబుజపాకుండ
వంబుజమునను మహాత్మమేమి

గీ॥ నీరుపద్మము ప్రియమైన జేకొనంగ
నీవేశరణని మనుచున్ననీరజుబు
కలదుభక్తాంబుజుబు వేశరణగనుమువిమల॥

91

సీ॥ పద్మంబులందున పసలేదనగ వచ్చు
భక్తియే లేదని పలుక నగునె
దురదృష్టవశమున చెఱకు చప్పుగ నున్న
తీపియేలేదని తేల్చునగునె
అంచితంబునుజెప్పి యాచరింపక యున్న
ధర్మమే లేదన దగునె భువిని
చెప్పుపారలలోన దప్పులుండిననేమి
గుణమున్నను గొప్పింప గూడుగాని

గీ॥ దూరమూఁగాప దెలియును సారమెల్ల
పనికి మాత్రము చేమలు రోతగాని

ఆద్భుతంబగు గుణమిచ్చు వ్యాధులందు! విమల|| 92

సీ|| భజనలకురానట్టి పరమ మూఢాత్ములౌ
పురుషులకును భక్తి కరుణ నిమ్ము
దేశమంతయు శ్రాకి నాశంబుగావింతు
వ్యాధుల హరించి యభయమిమ్ము
ఒకపూట కేనియు నుద్విలో గతిలేక
యల్లాడు పేదల కన్నమిమ్ము
పారుషహీనులై పరులిచ్చు ముష్టికి
చేసాచు వారికి డేమ మిమ్ము

గీ|| తండ్రి! శరణన్న భక్త సంతతుల నెపుడు
అతులయాశ్వర్య వైభవోన్నతుల జేసి
ప్రేమ గాపాడు మనకులసోమ! రామ! విమల|| 93

సీ|| తల్లిదండ్రులయందు పిల్లవాఁడునుభక్తి
యిక్తులై మెలగుచు నుండుగాక
డేమమియగ లేని చెనటిచదువుమాని
ఇహపర సౌఖ్యములీయగలిగి
అరయువారలులేక అడుగంటిపోయిన
వేదశాస్త్రముల బ్రవీణులగుచు
నఖిలరోగములకు నాదిమూలముకాన
నాచారములబాసి జ్ఞానులగుచు

గీ|| పెద్దలందున భక్తియు వినయమబ్బి
దేశహితకారులై కీర్తి తేజరిల్లి
నీకుదాసులైయుందురుగాక సతము! విమల|| 94

సీ|| కోకలురాలిన కువలయలోచన
మొఱవినిబోచెనే పుణ్యమూర్తి
సంసారమునుసాక జాలకుండిన విప్రు
నకు శీలనిచ్చెనే పృథకుకీర్తి

అకూరభక్తుని యాత్మీయసఖునిగా
 సలిపెనే త్రైలోక్యచక్రవర్తి
 దుష్టదైత్యుని కంసుదోర్బలమడగించె
 తృటిలోననే యరాతిసమవర్తి

గీ॥ మహిత కృష్ణాద్యనేక నామములుగలిగి
 వెలయుధీరుని నిన్ను నేగొలుతు నెపుడు
 సతసురేశ్వర భూప మన్మథసురూప! విమల॥

95

సీ॥ అవని విద్యావంతుడగుటకు ఫలమేమి
 నిన్ను కీర్తించుట నేర్వవలయు
 ధనవంతుడయినచో దానికి ఫలమేమి
 నినుబీతి సేయుట నేర్వవలయు
 నిత్యసుతోషియై నెగడిన ఫలమేమి
 నినుగొల్చి మోదంబు నేర్వవలయు
 లోకంబు మెప్పించుగాకైన ఫలమేమి
 నిన్ను మెప్పించుట నేర్వవలయు

గీ॥ ఎల్లవిషయంబులకు మూలమిపుగాన
 సంతతంబును నీగోష్ఠిసలుపవలయు
 నితరగోష్ఠులునరునకు వృధలు వృధలు! విమల॥

96

సీ॥ అఖలలోకాధారుడైన శ్రీరాముండు
 నాకురక్షకుండు శ్రీకరముగ
 శ్రీకరుడైనయా క్షీరసాగరశాయి
 నన్నేలుపభ్రువందు సన్నతముగ
 సన్నతాంగుడైన జలరుహనేత్రునిగు
 నానోములచుగు జ్ఞానమెరిగి
 జ్ఞానదర్శనుడైన హాసించ్రవద్యుండు
 నాసర్వమనియని భాసురముగ

గీ॥ భాసురంబైన తన్నామభవ్యదీప్తి

ఆత్మభ్రతంబగు గుణమిచ్చు వ్యాధులందు! విమల॥ 92

సీ॥ భజనలకురానట్టి పరమ మూఢాత్ములౌ
పురుషులకును భక్తి కరుణ నిమ్ము
దేశమంతయు శాకి నాశంబుగావించు
వ్యాధుల హరించుచి యభయమిమ్ము
ఒకపూటకేనియు నుద్విల్ గతిలేక
యల్లాడు పేదల కన్నమిమ్ము
పౌరుషహీనులై పరులిచ్చు ముష్టికి
చేసాచు వారికి ఊమ మిమ్ము

గీ॥ తండ్రి! శరణన్న భక్త సంతతుల నెపుడు
అతులయాశ్వర్య వైభవాన్నతుల జేసి
పేమ గాపాడు మనకులసోమ! రామ! విమల॥ 93

సీ॥ తల్లిదండ్రులయందు పిల్లవాడునుభక్తి
యక్తులై మెలగుచు నుండగ
ఊమమీయగ లేని చెనటిచదువుమాని
ఇహపర సౌఖ్యములీయగలిగి
అరయువారలులేక అడుగంటిపోయిన
వేదశాస్త్రముల బ్రహ్మణులగుచు
నఖిలరోగములకు నాదిమూలముకాన
నాచారములబాసి జ్ఞానులగుచు

గీ॥ పెద్దలందున భక్తియు వినయమబ్బి
దేశహితకారులై కీర్తి తేజరిల్లి
నీకుదాసులైయుందురుగాక సతము! విమల॥ 94

సీ॥ కోకలురాలిన కుపలయలోచన
మొఱవినిబోచెనే పుణ్యమూర్తి
సంసారమునుసాకజాలకుండిన విప్రు
నకు శీలనిచ్చెనే పృథులీర్తి

అకూరభక్తుని యాత్మీయసఖునిగా
 సలిపెనే త్రైలోక్యచక్రవర్తి
 దుష్టదైత్యుని కంసుదోర్బలమడగించె
 తృటిలోన నే యరాతిసమవర్తి

గీ॥ మహిత కృష్ణాద్యనేక నామములుగలిగి
 వెలయుధీరుని నిన్ను నేగొలుతు నెపుడు
 నతసురేశ్వర భూప మన్మథసురూపవిమల॥

95

సీ॥ అవని విద్యావంతుడగుటకు ఫలమేమి
 నిన్ను కీర్తించుట నేర్వవలయు
 ధనవంతుడయినచో దానికొక ఫలమేమి
 నినుబ్రీతిసేయుట నేర్వవలయు
 నిత్యసంతోషియై నెగడిన ఫలమేమి
 నినుగొల్చిమోదంబు నేర్వవలయు
 లోకంబు మెప్పించుగాకైన ఫలమేమి
 నిన్ను మెప్పించుట నేర్వవలయు

గీ॥ ఎల్లవిషయంబులకు మూలమివుగాన
 సంతతంబును నీగోష్ఠిలుపవలయు
 నితరగోష్ఠులునరునకు వృధలు నృథలువిమల॥

96

సీ॥ అఖిలలోకాధారుడైన శ్రీరాముండు
 నాకురక్షకుండు శ్రీకరముగ
 శ్రీకరుండైనయా క్షీరసాగరశాయి
 నన్నేలుప్రభునగు సన్నతముగ
 సన్నతాంగుడైన జలరుహనేతుగను
 నానోముఃసముద్రు జ్ఞానమరిగి
 జ్ఞానదర్శనుడైన మానోద్ధిమద్యుంధు
 నాసర్వమనియని భాసురముగ

గీ॥ భాసురంబైన తన్నామభవ్యదీప్తి

భవమహాధంబునందు జక్కువడియున్న
నాకు వెలుగనియిండు సన్మార్గ మెరుగ విమల॥

97

సీ॥ ఎల్లవారలకును చెల్లవూడెమయము
ల చురణబన్గ నదివలకీర్తి
చెడుగువృత్తు జొచ్చి చెడుదుమాఁపుల్
శ్రేష్ఠస్కర బుమచిమొరలింప
దీనినిన్దొడ్కి బూసెపరిచిన
దమతమతప్పులాత్మలకు వెలియు
నిలలోనబూటక మొరెమో యును
చేరి వినుల జేరుకున్న

గీ॥ న పాపము నొక నాన్గ నుద్ధి
నను కోరిక చేసెలయిండు
దిన్యన్ది ౧౪౫ మి దేజనుబ్బ
విమలగుణధామ బాకీమణిమ॥

98

సీ॥ మంగళంబగునీకు మస్మిరూపిణి దీ
భవ బహు నీకునూదరాంగ
క్షేమమొప్పమ నీసేవి గా రివాస
కపట దానవ శూర కలుష దూర
విజయ మయ్యెడి నీసేవి రథ కృష్ణ
మనుచు వననామ గరుడగమన
సంతోషమగు నీసే సద్భక్త మందార
పురహరార్చిత దివ్య చరణ యుగళ

గీ॥ భోగభాగ్యులులగు సిరుయోగివద్య
వారిరుహపత్ర లోచన కరమ పురుష
వేదవేద్యమహాభాగ స్వపోష
విమలగుణధామ జానమన రా

99

సీ॥ లఖలాఘ కారణంబ జ్ఞానమారదీ

అఖిలాఘ దూరుని హరిభజింప
 నతులశోకావహ మజ్జానమారదే
 తిసందమయుడైన హరిభజింప
 నతిభయా వహమైన అజ్ఞానమారదే
 అరిభయంకరుడైన హరిభజింప
 వ్యర్థనరోచితంబ జ్ఞానమారదే
 పురుషోత్తముడైన హరిభజింప

గీ॥ విమలసుజ్ఞాన మబ్బదే వితలయశుని
 హతవిరోధి షడ్వర్గుని హరిభజింప
 భవముధన్యంబుగాదె త్రిపతిభజింప
 విమలగుణధామ జానకీరమణ రామ॥

100

సీ॥ లోకోత్తర చరిత్రులేక పత్నీవృత్తు
 లనఘటార్యులు నీతిధనులు ఘనులు
 పరమ సాక్ష్యమణుల్ గురుపతివృత్తలభి
 మానభూషితులును మానవతులు
 శ్రేయోభిలాషు లమాయ కాగ్రేసరు
 లవమార్గదూరులు యువకవరులు
 నంచిత హరికటాక్షౌ మృతాపేక్షును
 నొప్పదురతిభక్తి యుక్తులగుచు

గీ॥ వసుధ జన్మించు టొండెలో పంబుగాక
 వేటుదోష మెటుగని సారమతులు
 పేద్రకరుణ శుభములుదుచందుగిక
 మట్టిపూడి నివాసులు మహితయశులు॥

సంపూర్ణము.

పా నెం	తపస్
2.	షీత
8	మహాత్యము
10	వివంబు
16	ధర్మ
26	మహానీయులు
27	అమ్మలని
31	మహానీయు
38	పద్మముల్
38	సత్సంగులు
	గలగి
	భేషజము
40	దేవాలయముతో
55	కడకు-----దేటు
67	భానోదయంబు
	యెవని
72	నినుచు
77	బ్రకేశించు
78	కున్నబో
91	నంబుజపుండును
93	అతులయాశ్వర్య
94	మూలముకాన
95	కోకలురాలిన
97	మహాంధమునందు
82	వ్యభిచారిపై
89	నపవాదముల్ వేయువారు

ఒప్పు
షీతి
మాహాత్యము
వివమును
దర్మ
మహానీయులు
అమ్మలని
మహానీయు
పద్మముల్
సత్సంగతులు
గలగి
భేషజము
దేవాలయములోన
కీడగు మిగిలిన గేహములకు
భానోదయంబున
యెవరి
నినుచు
బ్రకేశించు
కున్నబో
నంబుజపుండును
సతులైత్వగ్య
నాదిమూలములొన
-----రాల్చిన
మహాంధమునందు
తుంటరివాడనై
రోడ్లు రోడ్లు విసరువారు

13667